Bude-li ve sporu, v němž šlo původně o nárok hodnoty nižší než 1000 Kč, rozšířena žalobní žádost na částku 1000 Kč převyšující, přestává být rozepří, jakou má na mysli § 23, odst. 1, druhá věta a zastoupení advokátem nadále přípustno bude.

Stejně tomu musí být i naopak: Klesne-li hodnota předmětu sporu pod 1000 Kč, dostaví se skutečnost zákonná, která podmiňuje vyloučení advokáta jako zástupce strany.

Toto hledisko vyhovuje účelu zákona, který citovaným předpisem § 23 zák. o prac. soudech zamýšlel.

Podle zprávy ústavně právního výboru senátu Nár. shrom. k vlád. návrhu zákona (tisk. 352/1930) o pracovních soudech ze dne 25. května 1931 bylo ustanovení § 23 zákona o tom, že zastoupení advokáty v řízení před I. stolicí připouští se ve sporech, jejichž předmět má hodnotu vyšší než 1000 Kč, přijato většinou hlasů členů výboru, aby se vyhovělo poukazu na skutečnost, že zastoupení advokáty má nepochybně za následek zvýšení nákladů sporu a může být pro tu neb onu stranu hospodářsky tíživým.

Tomu účelu vyhovuje plně výklad, který vylučuje další zastoupení advokátem, jakmile klesne hodnota sporu pod 1000 Kč, neboť zbavuje podlehlou stranu povinnosti platiti útraty právního zastoupení.

Případná námitka poukazem na zdánlivě obdobný případ nuceného zastoupení advokátem ve sporu u krajského soudu, kde zůstává nucené zastoupení advokátem, i když klesne hodnota sporu eventuelně i na hranici bagatelní, neobstojí, neboť v tomto případě jest nucené zastoupení advokátem podmíněno v ě c n o u příslušností sporu. Pokud trvá tato příslušnost pro tu kterou zahájenou věc, platí i povinnost nuceného zastoupení advokátem. A výslovný předpis zákona ustanovuje, že eventuelní pozdější změny v hodnotě sporu nemají vlivu na příslušnost (perpetuatio fori).

V našem případě § 23 zák. o prac. soudech jedná se o zvláštní předpis specielního zákona, který jest nutno vykládati úzce podle jeho pravé povahy, doslovu a účelu zákona.

Josef Havelka.

Legalisace listin pro dlužnické úlevy je prosta poplatků.

Čtenáři mají jistě v paměti diskusi, vedenou v minulém ročníku o otázce, vztahuje-li se osvobození od poplatků, normované v § 30 vl. nař. č. 250/1935, také na legalisační poplatky. Nedávným výnosem ze dne 23. X. 1937 č. j. 44.728/37-V/14 b vyslovilo ministerstvo financí, že toto osvobození p ř í s l u š í také ověřovacím doložkám na listinách od poplatku podle cit. § 30 osvobozených. Tím jest otázku pokládati za vyřešenu ve smyslu noticky na str. 288, ročníku 1936/1937 Právní prakse.

Autoři článků v tomto čísle.

Univ. profesor a advokát Dr. Adolf P r o c h á z k a, univ. profesor Dr. Jaromír S e d l á č e k, advokát v Kolíně Dr. Karel O r n s t e i n, vrch. kom. nejv. kontr. úřadu Dr. František M u c h k a, gen. sekretář plod. bursy v Bratislavě a univ. doc. Dr. Josef F u n d á r e k, okr. soudce v Litoměřicích Dr. Josef H a v e l k a.